

den offentlige forvaltning kunne forstærke incitamentsstrukturen ved at gennemføre lignende sanktionsbestemmelser. Men nærmere kan vi heller ikke komme det.

Nu kan jeg forstå, at hr. Ole Vagn Christensen beklager, at svaret ikke er mere klart, og hr. Ole Sohn er glad for, at jeg væver, og så er der en tilpas balance i mine besvarelser.

Til fru Line Barfod: Nej, det er ikke planen, ellers ville det jo have stået i lovforslaget, at indføre yderligere sanktioner i forhold til a-kassen. Men egentlig er det da selvfølgelig også en interessant overvejelse at gøre sig, for under alle omstændigheder skal det jo være sådan, at sagsbehandlingen er så korrekt som overhovedet muligt.

Det er naturligvis også beklageligt, hvis en a-kasse ikke udbetaler det til medlemmerne, som de har krav på, og at en sådan vurdering er baseret på et fejlagtigt grundlag. Men det er altså ikke indeholdt i lovforslaget, som fru Line Barfod også udmærket ved.

Kl. 11.55

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Det er indlysende, at a-kasser, som jo er private foreninger, skal være underkastet strenge ansvarsregler i forbindelse med udbetaling af dagpenge m.v. i forhold til refusion fra statskassen. Men derfra og så til at ændre princippet, som der ligger i lovforslaget, og sige, at man nu som stat skal kunne tjene på, at en a-kasse har fejldministreret, er dog trods alt et væsentligt stykke vej.

Det, ministeren ønsker, er reelt at pålægge a-kassen en bøde, hvis lovforslaget vedtages, med den konsekvens, at a-kassen skal indbetale et beløb til statskassen, som er større end det tab, staten har lidt.

Det fremgår af forslaget, at de økonomiske konsekvenser for staten ifølge ministeren er særdeles beskedne. Så kunne man godt spørge: Men hvad er så egentlig baggrunden for, at der skulle være et behov for at indføre et bøde- og afgiftssystem i forbindelse med kassernes fejludbetaling?

Et andet element, som jeg synes er ret vigtigt – det formoder jeg er sket, men jeg kan allerede nu bekendtgøre, at det vil ske en gang til – er, at jeg godt kunne tænke mig at vide, hvad Justitsministeriets Lovkontor egentlig har sagt til det

her forslag. Hvis ikke de har lavet en rutinemæssig gennemgang, vil jeg bede om, at der bliver foretaget en minutios gennemgang af denne nye forvaltningsmetode.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at Arbejdsmarkedets Ankenævn i konkrete sager – det er det, man henviser til som begrundelse – har givet et medlem ret til dagpenge/efterløn i tilfælde, hvor lovens betingelser for retsydelsen ikke var opfyldt, men hvor a-kassen på grund af en fejlagtig vejledning m.v. var skyld i, at medlemmet ikke kunne opfylde betingelserne.

Så er der i bemærkningerne nævnt eksemplet med et medlem, der skal stilles, som om vedkommende har søgt rettidigt om efterløn efter reglerne i loven, hvis en for sen ansøgning skyldes kassens mangelfulde eller forkerte vejledning.

Det har været afgørende for Ankenævnets afgørelser i disse sager, at medlemmet ville have opfyldt lovens betingelser for retsydelsen, hvis a-kassen havde vejledt korrekt. Det har således været en forudsætning, at de materielle betingelser for retten til dagpenge, efterløn m.v. ville kunne opfyldes, hvis kassen havde vejledt korrekt.

Så kan man jo stille det spørgsmål til ministeren – hvad jeg også gør, og jeg skal også nok gøre det skriftligt, sådan at man kan få lov at tænke over sin besvarelse, inden den bliver givet – om det er rimeligt, at en a-kasse skal gøres ansvarlig for tilbagebetalingen og for kommende udbetalinger af en ydelse i det her tilfælde, som er nævnt omkring efterløn, som medlemmet i henhold til en administrativ afgørelse er berettiget til, når kassens fejl ikke har påført statskassen et tab.

For det er faktisk sådan, at hvis en a-kasse overser, at man til et ledigt medlem i dagpengeperioden – det er et eksempel – ud over 60-årsdagen alligevel fortsætter med at udbetale dagpenge yderligere 1 måned, ja, så vil medlemmet efterfølgende i kraft af realudligningsprincippet være berettiget til at få udbetalt efterløn i 5 år, hvor medlemmet med de nugældende satser vil få ca. 740.000 kr. A-kassen vil med den nye lov her blive pålagt at udbetale disse uden refusion.

Så kan man stille det ganske naturlige spørgsmål, om det er rimeligt, om det er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet at pålægge en a-kasse en bøde på 740.000 kr. for en forseelse, der består i, at fristoverskridelsen er af én månedes varighed. Det er ganske enkelt fuld-